

Deinde etiam haec alia annectit: *Hanc quidem calumniam penes multam dogmatis inanitatem [312] operatur et concedit in dianoetica natura et intellectuali uniri et dividi haec mathematica eo cumulo, quem ipse absurdum esse dicit, quem tamen non sequi necessario. Nam ut A*
 5 *est in syllaba, in dictione, in oratione eadem absque ulla coacervatione, ita punctum idem in linea, superficie, corpore esse potest. Sed quoniam et eruditissime et acutissime et verissime, omnibus cavillis et ut ipse vocat calumniis, quae his libris continentur, quaeque quemvis vel otiosissimum hominem in legendis atque scrutan-*
 10 *dis defatigaret, Syrianus vere magnus respondit copiosissime: ut mihi ipsi et aliorum labori parcam omittere diutioris operam in redarguendis iis consumere: et finem huic descriptioni imponam illud admonens antea, si quem libido incesserit ea perlegendi, unico fundamento omnia ruere et collabi. Id autem est memoria*
 15 *tenere quatuor illa discentium entium genera, in quibus et solida et superficies et lineae et puncta et unitates et numeri et ideae etiam omnes suis tamen cuiusque modis reperiuntur.*

Addam unam, quae superest, physicam Aristotelis obiectionem, quam habet libro De sensu capite 5:²⁸ *Quod autem dicunt quidam Pythagoreorum, non est rationabile. Nutrirī enim dicunt quaedam animalia odoribus, primum namque videmus cibum oportere esse compositum. Etenim quae nutriuntur non simplicia sunt. Et rationem hanc augens subdit:*²⁹ *Praeterea neque aqua ipsa sola incommixta existens vult nutrire, corporeum enim quid oportet esse id, quod debet*
 20 *constituere. Adhuc multo minus rationi consonum est aerem corpore-scere. Negat hic aquam per se solam, non mixtam, nutrire posse. At libro 6. capite 16. anguillas affirmat nutriri aqua pluvia: καὶ γὰρ ζῶσι καὶ τρέφονται ὀμβρίῳ ὕδατι.^{xvii} Idem confirmat libro*

²⁸ ὁ δὲ λέγουσί τινες τῶν Πυθαγορείων, οὐκ ἔστιν εὐλογον τρέφεσθαι γὰρ φασιν ἔνια ζῶα ταῖς ὀσμαῖς. πρῶτον μὲν [γὰρ] ὀρώμεν ὅτι τὴν τροφήν δεῖ εἶναι συνθετήν [σύνθετον]. καὶ γὰρ τὰ τρεφόμενα οὐχ ἀπλᾶ ἔστιν. [ARIST. Sens. 445a.16 – 19]

²⁹ ἐπεὶ δ' [ἔτι δὲ] οὐδὲ τὸ ὕδωρ ἐθέλει αὐτὸ μόνον ἄμικτον ὄν τρέφειν. σωματῶδες γὰρ τι δεῖ εἶναι τὸ συστησόμενον. ἔτι πολὺ ἦττον εὐλογον τὸν ἀέρα σωματοῦσθαι. [ARIST. Sens. 445a.20 – 23]

^{xvii} ARIST. H A. 570a.11 – 12.